

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obdo/47/2023
Identifikačné číslo spisu: 4119207750
Dátum vydania rozhodnutia: 22.02.2024
Meno a priezvisko: JUDr. Beáta Miničová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2024:4119207750.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beaty Miničovej a členiek JUDr. Ivany Izakovičovej a Mgr. Sone Pekarčíkovej v spore žalobcu F. A. A. C. Consulting, s. r. o., so sídlom Na Malý Diel 24, 010 01 Žilina, IČO: 36 404 446, proti žalovanému K. F. F., W. X. R. XXXX, bytom XXX XX T. XXX, zastúpeného advokátom JUDr. Štefanom Mesárošom, Štefánikova 84, Nitra, o zaplatenie sumy 42 839,20 eura s príslušenstvom a zmluvnej pokuty vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 23Cb/33/2019, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo dňa 29. decembra 2022 č. k. 15Cob/57/2020-180, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie žalovaného o d m i e t a.
- II. Žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Nitra (ďalej aj ako „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“), ako súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 23Cb/33/2019-99 zo dňa 11. marca 2020, v I. výroku rozhodol o uplatnenom nároku žalobcu na zaplatenie sumy 42 839,20 eura s príslušenstvom a zmluvnej pokuty tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 42 839,20 eura s 8,05% úrokmi z omeškania ročne zo sumy 1 382,62 eura od 21. januára 2015 do zaplatenia, zmluvnú pokutu vo výške 0,05% denne zo sumy 1 382,62 eura od 20. januára 2015 do zaplatenia, zo sumy 13 000 eur od 16. marca 2015 do zaplatenia, zo sumy 28 456,58 eura od 1. mája 2015 do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. V II. výroku žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

1.1. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že návrhom na vydanie platobného rozkazu sa žalobca domáhal vydania platobného rozkazu, ktorým súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 42 839,20 eura s príslušenstvom, zmluvnú pokutu a náhradu trov konania. Žalobca v odôvodnení žaloby uviedol, že má pohľadávku voči obchodnej spoločnosti BFK, spol. s r.o., IČO: 34 143 980, so sídlom 951 02 Pohranice 343, ktorej jediným spoločníkom a konateľom je žalovaný. Žalobca si uvedenú pohľadávku uplatňoval proti dlžníkovi BFK, spol. s r.o. v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra, sp. zn. 28Cb/197/2015. Okresný súd Nitra rozhodol rozsudkom zo dňa 31. októbra 2017, uplatnenú pohľadávku priznal žalobcovi v celom rozsahu. Žalovaný sa proti rozsudku odvolal, Krajský súd v Nitre

potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie rozsudkom zo dňa 7. júna 2018. Žalovaný ako jediný konateľ dlžníka dňa 9. júla 2015 prevodným príkazom prikázal banke, aby previedla sumu 30 000 eur z bežného účtu spoločnosti v prospech jeho osobného účtu, následne dňa 10. júla 2015 prevodným príkazom prikázal banke, aby previedla finančné prostriedky vo výške 30 000 eur z bežného účtu spoločnosti v prospech jeho osobného účtu. Uvedenými úkonmi previedol žalovaný na svoj osobný účet jediné disponibilné finančné prostriedky žalobcovho dlžníka. Týmto konaním spôsobil žalovaný žalobcovmu dlžníkovi škodu vo výške 60 000 eur. Žalovaný v uvedenom čase mal vedomosť o tom, že žalobca ako veriteľ sa domáha úhrady svojich pohľadávok vo výške 42 839,20 eura. Z výsledkov exekučného konania sp. zn. 157 EX 113/17, ktoré prebiehalo na exekútorskom úrade JUDr. Soni Stodolovej vyplynulo, že dlžník BFK spol. s r.o. je nemajetný. S poukazom na § 135a ods. 5 Obchodného zákonníka si žalobca v tomto konaní uplatnil od žalovaného náhradu škody.

1.2. Okresný súd Nitra nariadil vo veci pojednávanie na termín 11. marca 2020, strany sporu mali predvolanie na pojednávanie riadne doručené, žalovaný si predvolanie prevzal dňa 6. februára 2020. Na pojednávanie sa dostavil žalobca, nedostavil sa žalovaný. Svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnil a ani nepožiadala o odročenie pojednávania. Súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti strán sporu podľa § 180 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“). Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom predložených listinných dôkazov ako aj pripojeným registrovým spisom obchodnej spoločnosti BFK, spol. s r.o. a spisom Okresného súdu Nitra sp. zn. 28Cb/198/2015. Konateľka žalobcu na pojednávaní s poukazom na § 181 CSP odkázala na skutkové a právne tvrdenia uvedené v žalobe, na ktorej žalobca trvá v celom rozsahu, zároveň navrhla súdu rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalovaného. S poukazom na návrh žalobcu a na splnenie zákonných podmienok upravených v § 274 CSP rozhodol súd rozsudkom pre zmeškanie žalovaného a žalobe vyhovel v celom rozsahu. Nakoľko žalobca mal plný úspech vo veci, preto mu súd prvej inštancie priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške.

2. Okresný súd ďalej uznesením č. k. 23Cb/33/2019-112 zo dňa 16. júna 2020 zamietol návrh žalovaného na zrušenie rozsudku okresného súdu pre zmeškanie č. k. 23Cb/33/2019-99 zo dňa 11. marca 2020. Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 29. januára 2021 č. k. 15Cob/58/2020-169 potvrdil uznesenie okresného súdu č. k. 23Cb/33/2019-112 zo dňa 16. júna 2020 a žalobcovi priznal voči žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

3. Krajský súd v Nitre (ďalej aj ako „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) na odvolanie žalovaného uznesením zo dňa 29. decembra 2022 č. k. 15Cob/57/2020-180, prvým výrokom odmietol odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 23Cb/33/2019-99 zo dňa 11. marca 2020 a druhým výrokom priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

4. Odvolací súd mal z obsahu predloženého spisu za preukázané, že súd prvej inštancie dňa 20. januára 2020 na vytýčený termín pojednávania, t.j. na deň 11. marca 2020 o 13.00 hod. predvolal strany sporu. Predmetné predvolanie na pojednávanie bolo elektronicky doručené žalobcovi dňa 21. januára 2020 a žalovanému dňa 6. februára 2020. Uvedol, že vychádzajúc z obsahu doručeného predvolania je zrejmé, že obe strany boli poučené o možnosti rozhodnutia vo veci rozsudkom pre zmeškanie podľa § 274 a § 278 CSP, a to v prípade, ak sa po riadnom a včasnom predvolaní nedostavia a svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami neospravedlnia. Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia ďalej s poukazom na ust. § 274 CSP uvedol, že je zrejmé, že žalovaný disponoval elektronickou schránkou na prijímanie, resp. doručovanie písomností, pričom doručenie predvolania na pojednávanie konané dňa 11. marca 2020 do jeho elektronickej schránky, dňom 6. februára 2020, možno považovať za riadne a včasné. Skonštatoval, že z obsahu spisu je taktiež nepochybné, že žalovaný sa predmetného pojednávania bez ospravedlnenia nezúčastnil, a ani svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami neodôvodnil. Odvolací súd vychádzajúc z ust. § 386 písm. c) a d) a ust. § 356 písm. b) CSP, ako aj zisteného skutkového stavu a procesného postupu súdu prvej inštancie, dospel k záveru, že v danom prípade nebolo preukázané nesplnenie podmienok na vydanie rozsudku pre zmeškanie, a preto odvolací súd rozhodol o odmietnutí podaného odvolania podľa ust. § 386 písm. c) CSP. V časti odvolania voči trovám konania žalovaný neuviedol žiadne odvolacie dôvody (§ 365 CSP), a preto odvolací súd v tejto

časti podané odvolanie odmietol s poukazom na ust. § 386 písm. d) CSP. Odvolací súd záverom vo vzťahu k námietke premlčania uplatneného nároku žalobcu na náhradu škodu, vznesenej žalovaným v odvolaní, uviedol, že v danom prípade sa nejedná o premlčaciu lehotu v dĺžke dva roky v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, nakoľko predmetom sporu je uplatnenie náhrady škody voči konateľovi spoločnosti (bývalému konateľovi spoločnosti) v zmysle ust. § 135a ods. 5 Obchodného zákonníka, pričom predmetný spor medzi stranami sporu je obchodno-záväzkovým sporom, z čoho vyplýva, že v danom prípade je premlčacia doba štyri roky, a to v zmysle ust. § 397 Obchodného zákonníka. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 s použitím § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, t.j. 100%.

5. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu zo dňa 29. decembra 2022 č. k. 15Cob/57/2020-180, podal žalovaný (ďalej aj ako „dovolateľ“) dovolanie, ktoré odôvodnil ustanovením § 420 písm. f) CSP t.j., že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

6. Dovolateľ vytýka odvolaciemu súdu, že tento sa výlučne zameral na skúmanie splnenia formálnych podmienok na vydanie rozsudku pre zmeškanie, pričom dôvody odmietnutia odvolania zo strany odvolacieho súdu hodnotí žalovaný ako neprimerane tvrdé. Dovolateľ je presvedčený, že žalobca by v prípade riadneho konania a vykonania dokazovania nebol v konaní úspešný. Tvrdí, že sumu 60 000 eur previedol z účtu spoločnosti BFK s.r.o. na svoj účet, ktorý mal ako fyzická osoba a z tohto účtu v celom rozsahu uhrádzal náklady spoločnosti - daňové a odvodové povinnosti a ostatné režijné náklady, ktoré skutočnosť je schopný v prípade riadneho prejednávania sporu i preukázať. Namieta, že žalobcovi bola suma 42 839,20 eura s príslušenstvom priznaná protiprávne, bez právneho dôvodu, teda na strane žalobcu došlo k bezdôvodnému obohateniu. Uvádza, že dôvodom, prečo sa nezúčastnil pojednávania pred súdom prvej inštancie vytýčeného na deň 11. marec 2020, je to, že v mesiaci marec 2020, ale už i dávno pred tým mal vážne zdravotné problémy s chrbticou a sedacím nervom L3/4 a L4/5 vľavo, ktoré problémy viedli k tomu, že sa nemohol plne venovať svojim pracovným a právnym povinnostiam. Zhodnotil, že pojednávania pred súdom prvej inštancie nariadenom na 11. marec 2020, ak by aj o ňom včas a riadne vedel, by sa aj tak nemohol zúčastniť zo zdravotných dôvodov a musel by sa z prítomnosti na ňom ospravedlniť. Poukázal na skutočnosť, že v predchádzajúcom období mu bola doručovaná pošta z Okresného súdu Nitra prostredníctvom Slovenskej pošty do vlastných rúk ako fyzickej osobe. Uvádza, že nemal žiadnu vedomosť, čo ho neospravedľuje, že predvolanie na súdne pojednávanie pre fyzickú osobu sa môže realizovať inak - elektronicky, ako cestou pošty do vlastných rúk. Opakuje svoju argumentáciu z konania pred súdmi nižších inštancií a síce, že o termíne pojednávania sa dozvedel až po samotnom pojednávaní, keďže mu bolo doručené spolu so žalobou a následne mu bol doručený aj napadnutý rozsudok pre zmeškanie. Zastáva názor, že odvolací súd mal prihliadať na skutočnosť, že vo veku 70 rokov nie je natoľko technicky zdatný, že by mal a mohol na 100% ovládať svoju elektronickú schránku, preto rozhodnutie odvolacieho súdu, ako i rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za neprimerane tvrdé a prísne, čím podľa neho došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces.

6.1. Navrhol, aby dovolací súd podľa § 449 CSP zrušil dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a vec vrátil súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súčasne navrhol, aby dovolací súd s poukazom na ust. § 444 ods. 1 CSP odložil vykonateľnosť rozsudku súdu prvej inštancie č. k. 23Cb/33/2019-99 zo dňa 11. marca 2020 v spojení z uznesením odvolacieho súdu č. k. 15Cob/57/2020-180 zo dňa 19. decembra 2022.

7. Žalobca sa k dovolaniu žalovaného nevyjadril.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) preskúmal spor a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je potrebné odmietnuť podľa § 447 písm. c) CSP.

9. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je nepochybne tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011). Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

10. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

11. Podľa § 420 CSP, je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

11.1. Podľa § 431 ods. 1 CSP, dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (ods. 2).

12. Z obsahu dovolania je zrejmé, že žalovaný nesúhlasí s vydaním rozsudku pre zmeškanie žalovaného a zároveň sa nestotožňuje so záverom odvolacieho súdu, keď odvolanie žalovaného proti rozsudku pre zmeškanie žalovaného odmietol. Preto bolo úlohou dovolacieho súdu posúdiť, či postup konajúcich súdov bol správny, alebo naopak nesprávny, ktorý by mal za následok odopretie prístupu žalovaného k spravodlivosti, čím by bola založená prípustnosť jeho dovolania podľa § 420 písm. f) CSP.

13. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky.

14. Z obsahu dovolania je zrejmé, že za nesprávny procesný postup súdov dovolateľ považuje prioritne tú skutočnosť, že neboli splnené procesné podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie, resp. dovolateľ vytýka odvolaciemu súdu, že tento sa výlučne zameral na skúmanie splnenia formálnych podmienok na vydanie rozsudku pre zmeškanie, pričom dôvody odmietnutia odvolania zo strany odvolacieho súdu hodnotí žalovaný ako neprimerane tvrdé.

15. Podľa § 274 CSP, na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a) na návrh žalobcu rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak a) sa žalovaný nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalovaný poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a, b) žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

15.1. Podľa § 277 ods. 2 CSP, ak žalovaný z ospravedlniteľného dôvodu zmeškal pojednávanie vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, súd na návrh žalovaného tento rozsudok uznesením zruší a nariadi nové pojednávanie.

15.2. Návrh podľa odseku 1 a 2 môže žalovaný podať do 15 dní odkedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel; o tom žalovaného v rozsudku pre zmeškanie súd poučí (ods. 3).

15.3. Podľa ust. § 356 písm. b) CSP, odvolanie nie je prípustné proti rozsudku pre zmeškanie okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia.

15.4. Podľa ust. § 386 písm. c) CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

15.5. Podľa čl. 10 ods. 1 Základných princípov Civilného sporového poriadku, strany sporu postupujú v konaní v súlade so zákonom a podľa pokynov súdu.

16. Podľa § 356 písm. b) CSP, odvolanie voči kontumačnému rozsudku (rozsudku pre zmeškanie) nie je prípustné, okrem prípadu, kedy neboli na vydanie tohto rozsudku splnené podmienky. Postup podania odvolania voči kontumačnému rozsudku pojmovo predpokladá, že strana sporu rozporuje existenciu podmienok ustanovených v § 273, resp. v § 274 CSP. Strana sporu v tomto prípade nenamieta existenciu ospravedliteľného dôvodu pri splnení podmienok zákona, kedy sa uplatňuje návrh na zrušenie kontumačného rozsudku, avšak namieta nesplnenie zákonných podmienok vo forme absencie niektorého z predpokladov stanovených v zákone pre vydanie kontumačného rozsudku. Ide tak o dva rozličné inštitúty, ktorými sa strana sporu bráni voči vydaniu kontumačného rozsudku. Aj Ústavný súd Slovenskej republiky v jeho uznesení sp. zn. III. ÚS 679/2022-16 zo dňa 8. decembra 2022 uviedol, že berie do úvahy dve línie súdnej ochrany proti rozsudkom pre zmeškanie vyplývajúce z CSP. Jednak ide o návrh na jeho zrušenie, v ktorom možno argumentovať iba tým, že k zmeškaniu došlo z ospravedliteľných dôvodov, a potom aj o odvolanie, ktoré však možno odôvodniť len tým, že neboli splnené podmienky na vydanie kontumačného rozsudku.

17. Rozsudok pre zmeškanie predstavuje osobitný druh súdneho rozhodnutia, ktorý predstavuje následok procesnej pasivity procesných strán v sporovom konaní. V kontradiktórnom procese majú byť nositeľom procesnej iniciatívy sporové strany - žalobca iniciuje konanie a má mať záujem na efektívnom vedení „svojej právnej veci“, a rovnako žalovaný, ak má v spore procesne obstať, musí vyvíjať iniciatívu vo forme svojej procesnej obrany. Podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného na pojednávaní sú upravené v ustanovení § 274 CSP. V prípade podmienok, ktorých splnenie je predpokladom pre vydanie rozsudku pre zmeškanie, sa majú na mysli jednak podmienky výslovne vymenované v ustanovení § 274 CSP, jednak procesné podmienky - podmienky konania, ktoré sa vyžadujú pre každé súdne konanie a za splnenia ktorých môže súd vo veci konať (napr. právomoc a príslušnosť súdu, procesná subjektivita strán sporu, existencia žaloby, neexistencia prekážky už začatého konania či prekážky právoplatne rozsúdenej veci). Podľa osobitných podmienok pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného sa vyžaduje, aby bola podaná žaloba na plnenie, žalovanému bola uznesením uložená povinnosť písomne sa vyjadriť k žalobe v lehote určenej súdom, žalovaný bol poučený o následkoch nesplnenia tejto povinnosti, uznesenie bolo riadne doručené žalovanému do vlastných rúk, žalovaný svoju povinnosť bez vážnych dôvodov nesplnil, žalovaný bol riadne a včas predvolaný na pojednávanie a bol v predvolaní poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie, žalovaný sa na pojednávanie vo vec nedostavil a svoju neprítomnosť riadne neospravedlnil vážnymi okolnosťami, žalobca bol prítomný na pojednávaní a podal návrh na vydanie rozsudku pre zmeškanie. Kontumačný rozsudok podľa ustanovenia § 274 CSP prichádza do úvahy iba v prípadoch, keď sú súčasne splnené podmienky normované jeho hypotézou. Tieto podmienky musia byť splnené súčasne v rovnakom čase, pričom nemusí ísť len o prvé pojednávanie. Súdu, za predpokladu splnenia všetkých podmienok, vyplýva priamo povinnosť rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalovaného. Rozsudok pre zmeškanie je teda následkom porušenia procesnej povinnosti strany sporu, avšak iba za predpokladu, že strana bola o následkoch porušenia svojej povinnosti pred rozhodnutím rozsudkom pre zmeškanie osobitne poučená

18. Z obsahu súdneho spisu ako aj zo zápisnice o konanom pojednávaní zo dňa 11. marca 2020 mal odvolací súd jednoznačne za preukázané, že žaloba, spolu s uznesením o uložení povinnosti vyjadriť sa a poučením bola žalovanému doručená dňa 28. decembra 2019. Žalovaný sa k doručenej žalobe v stanovenej lehote súdom nevyjadril. Predvolanie na pojednávanie spolu s poučením o možnosti vydať rozsudok pre zmeškanie bolo žalovanému doručené dňa 6. februára 2020. Žalovaný sa na termín

pojednávaniu nedostavil a svoju neúčast' riadne neospravedlnil. Žalobca na pojednávaní bol prítomný a navrhol, aby súd rozhodol rozsudkom pre zmeškanie. Vydaniu takéhoto rozhodnutia nebránila ani žiadna procesná prekážka. Zo súdneho spisu vyplýva, že súd doručoval jednak žalobu s výzvou a poučením a tiež predvolanie na termín žalovanému do elektronickej schránky, ktorú má žalovaný pre doručovanie aktivovanú. Súd zaslal žalovanému predvolanie na pojednávanie dňa 21. januára 2020. Z doručenky vyplýva, že predvolanie na termín bolo žalovanému doručené 6. februára 2020 márnym uplynutím úložnej lehoty. Súd prvej inštancie mal preukázať, že žalovaný má aktivovanú elektronicкую schránku na doručovanie. Súdy oboch inštancií zhodne uviedli, že žalovaný nepreukázal žiaden z dôvodov uvedených v ust. § 33 ods. 1 zákona o e-Governmente, pre ktorý by bolo elektronické doručenie predvolania na pojednávanie neúčinné. Naopak tým, že žalovaný disponoval elektronicickou schránkou na prijímanie, resp. doručovanie písomností, pričom doručenie predvolania na pojednávanie konané dňa 11. marca 2020 do jeho elektronickej schránky bolo vykázané dňom 6. februára 2020, možno toto doručenie podľa súdov považovať za riadne a včasné, pričom je taktiež nepochybné, že žalovaný sa predmetného pojednávania bez ospravedlnenia nezúčastnil, a teda ani svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami neodôvodnil.

19. Žalovaný vo svojom dovolaní namieta, že odvolací súd mal vzhľadom na vek žalovaného - 70 rokov prihliadať na to, že nie je dostatočne technicky zdatný, prípadne, že elektronicкую schránku, ktorú si aktivoval dňa 24. mája 2019 a túto použil iba dvakrát, aktívne nevyužíval. Dovolací súd vo vzťahu k uvedenému pripomína, že základnými predpokladmi ospravedlnenia neúčasti strany sporu na pojednávaní, je ospravedlnenie neúčasti včas a vážnymi okolnosťami. Dôvod, že žalovanému bolo predvolanie riadne doručené do jeho elektronickej schránky, avšak tento napriek tomu tvrdí, že sa o pojednávaní včas nedozvedel, nebolo možné podľa súdu prvej inštancie posúdiť ako ospravedlniteľný a opodstatnený. S uvedeným sa stotožnil i odvolací súd, keď uzavrel, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď v zmysle ust. § 274 CSP v prejednávanej veci rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalovaného v zmysle návrhu žalobcu na pojednávaní zo dňa 11. marca 2020. Krajský súd sumarizujúci vyššie uvedené podľa ust. § 386 písm. c) CSP rozhodol tak, že odvolanie žalovaného proti rozsudku okresného súdu odmietol. Dovolací súd konštatuje, že oba vo veci konajúce súdy svoje rozhodnutia primerane zdôvodnili. Je zrejmé, že žalovaným uvádzaný dôvod zmeškania pojednávania nebolo podľa vo veci konajúcich súdov v žiadnom prípade možné, za dodržania objektívnosti posudzovania opodstatnenosti alebo neopodstatnenosti stranou sporu tvrdeného dôvodu zmeškania pojednávania, kvalifikovať ako dôvod naplňajúci atribúty ospravedlniteľnosti, nakoľko ide o dôvod, ktorý má pôvod výlučne v konaní žalovaného, ktorý nevenoval dostatočnú a nutnú pozornosť správam riadne doručeným do jeho elektronickej schránky, určenej okrem iného aj na doručovanie súdnych písomností, s možnými vážnymi následkami pre stranu sporu. Najvyšší súd dodáva, že uvedený záver platí aj v prípade dlhšie trvajúceho konania, keďže skutočnosť týkajúca sa doterajšej aktivity strany sporu v konaní, nezakladá žiadny relevantný dôvod na rezignáciu strany sporu na dodržiavanie zásad elementárnej obozretnosti, medzi ktoré nesporne patrí zodpovednosť za dôsledné oboznamovanie sa so správami doručenými do elektronickej schránky, čo predstavuje základnú povinnosť príjemcu správ.

20. Dovolací súd pripomína, že ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 387 ods. 2 CSP). Podľa názoru dovolacieho súdu odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu, opierajúce sa v podstatnej časti o odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie súdnych rozhodnutí. Konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca spätosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrzovaným rozsudkom vytvára ich jednotu (2Obdo/64/2021). Odvolací súd k rozhodujúcim (kľúčovým) odvolacím námietkam žalovaného uviedol svoju argumentáciu v súlade so skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie a vyplývajúcim z obsahu spisu.

21. Podľa ust. § 435 CSP, v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania. Pokiaľ teda dovolateľ uvádza, že dôvodom, prečo sa nezúčastnil pojednávania pred

súdom prvej inštancie vytýčeného na deň 11. marca 2020 je to, že v mesiaci marec 2020, ale už i dávno pred tým mal vážne zdravotné problémy s chrbticou a sedacím nervom L3/4 a L4/5 vľavo, ktoré viedli k tomu, že sa nemohol plne venovať svojim pracovným a právnym povinnostiam a súčasne zhodnotil, že pojednávania pred súdom prvej inštancie nariadenom na 11. marec 2020, ak by aj o ňom včas a riadne vedel, by sa aj tak nemohol zúčastniť zo zdravotných dôvodov a musel by sa z prítomnosti na ňom ospravedlniť, na tieto tvrdenia žalovaného dovolací súd neprihliadal, nakoľko uvedená argumentácia dovolateľa predstavuje novotu podľa ust. § 435 CSP, ktorú v dovolaní nemožno uplatňovať.

22. Ústavný súd Slovenskej republiky v jeho uznesení zo dňa 4. júna 2019 č. k. I.ÚS/233/2019-22, uvádza, že „formalistický výklad ustanovenia § 274 CSP a to, že súd vždy za kumulatívneho splnenia v tomto ustanovení zakotvených zákonných podmienok rozsudkom pre zmeškanie „žalobe vyhovie“, skutočne nie je žiaduci najmä, ak súdne konanie trvá dlhšiu dobu, vo veci sa uskutočnilo viac pojednávaní, na ktoré sa žalovaný riadne dostavil, nebol v konaní nečinný a súd na návrh obidvoch strán vykonal rozsiahle dokazovanie. Podľa názoru ústavného súdu treba návrh na vydanie rozsudku pre zmeškanie a splnenie ďalších zákonných podmienok podľa § 274 CSP posudzovať vždy aj podľa okolností prejednávanej veci. Napriek kogentnosti ustanovenia § 274 CSP by pri čisto gramatickom výklade a lipnutí na formálnych znakoch vydanie rozsudku pre zmeškanie mohlo znamenať porušenie práva na spravodlivý proces, v neposlednom rade v tom, že pri takomto formalistickom postupe by bolo odopreté strane sporu možnosť podať riadny opravný prostriedok (odvolanie vo veci samej)“.

22.1. Dovolací súd súc vedomý si záverov Ústavného súdu v jeho uznesení č. k. I.ÚS/233/2019-22, v okolnostiach konkrétnej veci uzatvára, že zo strany vec prejednávajúcich súdov nedošlo k formalistickému výkladu ust. § 274 CSP, keď súd prvej inštancie vo veci rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalovaného, voči ktorému odvolanie žalovaného krajský súd ako neprípustné odmietol.

23. S poukazom na vyššie uvedené zákonné ustanovenia a obsah dovolania žalovaného najvyšší súd konštatuje, že žalovaný ani v ňom neuviedol dôvody, ktoré by nasvedčovali tomu, že neboli splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie. Napokon, ani sám žalovaný vo svojom dovolaní nespochybnil splnenie formálnych predpokladov pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného. Vecné dôvody (t.j. dôvody spochybňujúce žalovaný nárok) uvádzané žalovaným nepredstavujú dôvod, pre ktorý by nemali byť splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie podľa § 274 CSP. Zákon nespornosť uplatneného nároku explicitne ako podmienku aplikácie ust. § 274 CSP neustanovuje. Preto odvolací súd postupoval správne, ak odvolanie žalovaného odmietol ako odvolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné podľa ustanovenia § 386 písm. c) C. s. p. Konanie pred odvolacím súdom tak nebolo poznačené namietanou vadou zmätočnosti uvedenou v ustanovení § 420 písm. f) CSP.

24. Vo vzťahu k argumentácii dovolateľa, ktorý považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie ako i rozhodnutie odvolacieho súdu za neprímerane tvrdé a prísne, čím podľa neho došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces, dovolací súd záverom konštatuje, že z obsahu dovolania ani nie je zrejmé, akým nesprávnym procesným postupom mal odvolací súd žalobcovi znemožniť realizáciu (žiadnym spôsobom nešpecifikovaných) procesných práv ani, či namietaná vada zmätočnosti mala spočívať v nedostatočnom zistení skutkového stavu, nedostatočnom odôvodnení rozhodnutia, v nevykonaní navrhnutých dôkazov, či v nestotožnení sa odvolacieho súdu s tvrdeniami žalobcu v jeho odvolaní. Najvyšší súd pripomína, že dovolanie, ako mimoriadny opravný prostriedok neslúži na odstránenie nedostatkov pri ustálení skutkového stavu veci. Dovolací súd nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od prvoinštančného a odvolacieho súdu) v dovolacom konaní nemá možnosť vykonávať dokazovanie - vid' ustanovenie § 442 CSP („dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd“). Dovoláním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a druhej inštancie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania.

24.1. Dovolací súd konštatuje, že dovolaciu argumentáciu žalovaného (hoci sa jedná o argumentáciu spísanú advokátom) je možné charakterizovať len ako prejav nespokojnosti dovolateľa s rozhodnutím

odvolacieho súdu, ktoré bolo vydané v jeho neprospech. Už v uznesení zo dňa 11. apríla 2019 sp. zn. 3Obdo/2/2019 dovolací súd skonštatoval, že „prípustnosť dovolania v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP nezakladá všeobecná nespokojnosť dovolateľa s rozhodnutím odvolacieho súdu (prípadne aj súdu prvej inštancie), ktoré vyznelo v jeho neprospech. Na zdôraznenie uvedeného dovolací súd dáva do pozornosti, že právo na spravodlivý súdny proces neznamená právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04)“. Uvedený záver je plne aktuálny aj v rozhodovanej veci.

25. Nakoľko konania pred súdmi nižších inštancií neboli poznačené namietanou vadou zmätočnosti uvedenou v ustanovení § 420 písm. f) CSP, najvyšší súd dovolanie žalovaného odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c) CSP ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

26. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. tak, že úspešnému žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, nakoľko mu v dovolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli (k tomu viď judikát č. R 72/2018).

27. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok